

BIOTRONIKA

U
I E
A

11/2021

POSELSTVÍ DUCHOVNÍCH MISTRŮ

Rozhovor v televizi **Cesty k sobě**

Milí diváci, dnes jsem pozvala do studia vzácného hosta, pana Tomáše Pfeiffera. Lidé Vás znají jako biotronika, léčitele, filosofa, a tak se těším na dnešní téma.

Budeme se bavit o duchovních mistrech – mistrovství, o tom, jakým jsou pro nás – pro lidstvo přínosem, jak jsou nesmírně důležití. Obzvlášť když s nimi přijde člověk do kontaktu.

Kdy jste měl poprvé touhu nebo kdy jste se poprvé setkal s duchovním mistrem, ať v představě nebo fyzicky?

TP: Ve vizi v šesti letech – bylo to velmi silné. Jdu po poli, na horizontu je křeslo, na něm sedí mladý muž – krátce ostráhaný, a jdu k němu. Najednou se mi začíná rozpínat hrud, už skoro nemůžu jít, taková je to síla. Pak můžu jít jenom se sklopenou hlavou, jinak to nejde, a nakonec musím kleknout. Klečím před ním – on se mnou beze slov rozmlouvá, a tím to končí. To byla moje první zkušenost. Neměl jsem žádnou duchovní náboženskou inspiraci, pak byly asi ještě tři další vize.

To jste měl ve vizi, nebo jste šel opravdu fyzicky po poli?

TP: Rozdíl mezi vizí a fyzickým je nulový. Byl to stav – zážitek, jako bych to prožil, ale byla to vize.

Toužil jste to znovu zažít – s bytostí se setkat?

TP: Když se něco takového stane, tak to s vámi jde –

žijete to. Může to časem slábnout, ale když si na to občas vzpomenete a ve svém vnitřním světě vyvoláte, tak je to pořád. Jsem tam stále, když si na to vzpomenu, pořád k mistrovi jdu.

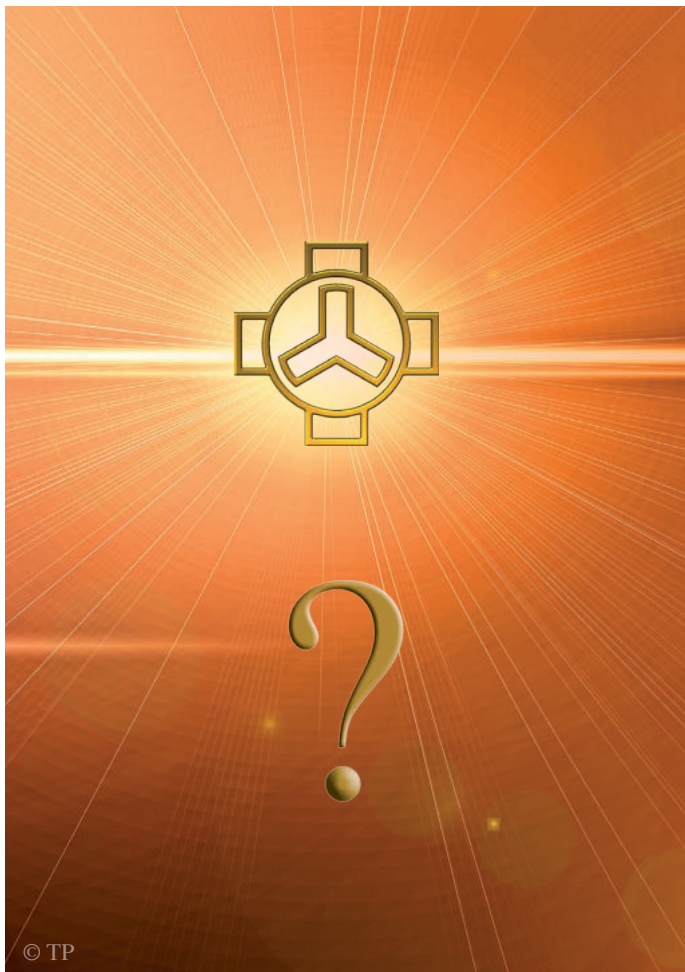
Takže jste se pořád vracel. Do jaké doby se to znovu opakovalo nebo kdy se stalo něco dalšího?

TP: Trvalo to mnoho let – v době, kdy se mi toto stalo, jsem byl mladý a nikam jsem nemohl. Byl jsem osoba „non grata“. Vždy jsem chtěl do Tibetu a do Indie – najednou stojím s kněžími na Arunáčále (hora v Indii), a vidím tam fotografii toho Šrí Ramana Maharishiho...

Pak jsem dostal knížku pana Bruntona a rok jsem meditoval nad tím, kdo jsem „já“. Boží milostí, ani si to nezasloužím, jsem po roce dostal odpověď. Bylo to velmi nečekané. V první fázi jsem vystoupil z těla, což je vcelku obvyklé, pak si najednou uvědomuji: „je přerušena jakákoliv nitka s tělem, je jenom vědomí „jsem“ – už není „to tělo“ – není tu žádná spojitost. Pak došlo k tomu ohromnému – „jsem“ se najednou rozšířilo do prostoru – bezrozměrná koule – není tam nic, ani světlo, ani tma, je to vědomí a v tom vědomí najednou vnímáte vše, ale nevidíte – nevnímáte nic smysly – je to vědomí všeho.

Pro některé lidi je to zážitek, o kterém sní celý život.

TP: Tak to není, protože zážitek není něco, co by nás mělo posvěcovat, ale přichází tehdy, kdy je to účelné. *My všichni*

Ukázka z nové knihy

Dlouho váhám zda tuto knihu vydat. Obsah je osobní jak jen obsah může být. Text je sestaven ze vzkazů ze zábrobí, protože jsem jej obdržel darem těsně před smrtí svého duchovního mistra J.Z. Přiznám se, že při prvním čtení mi vytryskly slzy z očí. Vnímám jsem laskavé rady svému pokračovateli.

S láskou TP

...během vývoje dospěla bytost až do člověka. Do tohoto druhu se rodí mnohokrát. Asi uprostřed lidských zrodů se mění vývojový styl z pasivně přijímaného vývoje v aktivní a uvědomělou činnost.

Potom se dělí lidstvo na:

- a.) Základní dav, který trvá v pasivním vývoji.
- b.) Povolané, – kteří se již zajímají o aktivní vývoj. Shánějí informace, četbu, scházejí se ve velkých shromážděních. Mnohdy nekriticky běrou i slabé nebo chybné nauky. Stýkají se s informátory a kazateli. Projevují snahu po aktivním vývoji. Mezi nimi se vyskytují počáteční informátoři.
- c.) Vyvolené, – kteří již neběrou vše, ale kriticky rozlišují. Z informování se o aktivní činnosti přecházejí již do jejího aktivního provádění. Tvoří menší skupinu, která se rekrutuje z povolanych.
- d.) Z vyvolených se stávají nejprve kvalitnější informátoři. To jsou ti, kteří obrazně shánějí jednotlivé vybrané ovečky do stáda k pastýři.
- e.) Postupně se mnozí z nich stávají kazateli. To jsou ti, kteří mluví k davu, informují ho, připravují ho na aktivní duchovní cestu.
- f.) Z kazatelů jsou vybíráni učitelé. Tito již dosáhli určité dokonalosti, aby mohli vést jednotlivce nebo menší vybrané skupiny aktivně jdoucích.
- g.) Z některých silných a vyspělých učitelů se mohou stát mistři. To jsou ti, kteří hlídají správnost nauky. Jsou pevní ve správném pochopení základní pravdy a starají se, aby nauka nebyla postupem času jinak chápána, aby do ní nepronikly lidské spekulace, aby nebyla deformována lidským smlouváním, ale aby byla co možno nejčistší přenášena dále a pronášena bez úhony dlouhými věky.
- h.) Nad nimi bdí velmistři, kteří znají.

Společenství Josefa Zezulky

je tu i pro Tebe, promysli, informuj se,
zázraky existují.

V životě máme jen nemnoho těch nejzásadnějších událostí.

První setkání s duchovním učitelem Josefem Zezulkou,
první veřejné vystoupení a založení Duchovní university Bytí,
vznik Společenství Josefa Zezulky jako registrované náboženské společnosti.

Děkuji Bohu, že jsem spolu s vámi u „toho“ mohl být.

Ustavení Společenství Josefa Zezulky bylo provedeno se souhlasem Josefa Zezulky.
Při výuce jsem byl k tomuto kroku mým učitelem Josefem Zezulkou plně pověřen.

<https://www.dub.cz/cs/spolecenstvi-josefa-zezulky>

*„Byl jsem v lese a viděl jsem hlubokou strž a přes ní úzkou lávku ze dvou klád.
Pochopil jsem, že chce-li se někdo dostat na druhou stranu, musí opatrně přecházet
a našlapovat na obě klády – levá – pravá.*

Levá kláda znamenala duchovní sílu, dokonalost, a pravá duchovní čistotu.

Kdyby člověk skákal po jedné noze po levé kládě, spadne do strže na levou stranu.

Každopádně spadne, protože bylo porušeno pravidlo o rovnováze.

Bude-li člověk pěstovat pouze sílu, spadne a bude černým.

Bude-li pěstovat pouze čistotu, spadne, protože bude slabým.

Lidstvo musí pochopit význam rovnováhy v duchovní nauce, což, jak se zdá, dosud nebylo.“

Společenství

Josefa Zezulky

